

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 kwietnia 2021 r.

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w M. w pozwie wniesionym 03.02.2021 roku, a pierwotnie do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie, 25.09.2020 roku domagała się zasądzenia od pozwanej K. W. kwoty 6137,05 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Domagała się też zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu (k. 1-2)

W uzasadnieniu wskazała, że dochodzona wierzytelność wynika z umowy pożyczki refinansującej zawartej pomiędzy (...) sp. z o.o. w B. a pozwaną w dniu 15.09.2019 roku. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy. Pierwotny wierzyciel zbył wierzytelność z przedmiotowej umowy na rzecz strony powodowej na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 16.11.2019 roku na rzecz D. W. (...) w E.. Następnie na podstawie Umowy Ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 10.03.2020 roku wraz z Porozumieniem z dnia 10.03.2020 roku D. W. zbyła wierzytelność w stosunku do pozwanej na rzecz powoda. Kwota objęta żądaniem obejmuje kapitał wysokości 5696,47zł, kwota naliczonych odsetek do dnia sporządzenia pozwu kapitałowych – 440,58 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 5 marca 2021 r., Referendarz sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 36).

We wniesionym sprzeciwie, pozwana K. W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosła zarzuty niewykazania powództwa tak co do zasady jak i wysokości, braku legitymacji czynnej powoda, nieważności lub nieskuteczności umowy cesji, , kwestionowała nadto zawarcie samej umowy pożyczki i ramowej umowy pożyczki (k. 6/2-10).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 14.09.2019 roku pozwana K. W. dokonała przelewu na konto (...) kwoty 1.328,63 złotych. W dniu 10.03.2020 roku D. (...) (...) z siedzibą w T. zawarła ze (...) S.A. w M. umowę ramową przelewu wierzytelności. W Porozumieniu nr 1 z dnia 10.03.2020 roku do umowy ramowej Przelewu Wierzytelności z dnia 10.03.2020 roku postanowiono, iż cedent przelewa na rzecz cesjonariusza określone wierzytelności za zapłatą ceny, a w sytuacji braku jej zapłaty cedent miał prawo wstrzymać się z przekazaniem cesjonariuszowi dokumentacji określonych umów i wierzytelności. W załączniku do porozumienia wymieniono wierzytelność przysługującą D. (...) (...) w stosunku do K. W. na kwotę 6895,30 złotych mającą wynikać z umowy (...) zawartej w dniu 15.09.2019 roku.

Zgodnie z wzorcem umowy stosowanym przez (...) sp. z o.o. jako przedmiot umowy ramowej pożyczkodawca określał warunki zawarcia ramowej umowy pożyczki oraz zawierania na jej podstawie umów pożyczek oraz określał ogólne zasady wykonywania przez strony zobowiązań wynikających z umów pożyczek. Nadto wskazywano (par. 2 pkt 2 umowy), że zawarcie ramowej umowy pożyczki następuje równocześnie z zawarciem pierwszej umowy pożyczki. Pożyczkodawca zobowiązywał się do udzielania każdorazowo na podstawie odrębnej umowy pożyczki krótkoterminowej bądź refinansującej, która oznaczała pożyczkę udzieloną pożyczkobiorcy, która ma na celu spłatę pożyczki udzielonej uprzednio przez podmiot współpracujący z pośrednikiem na warunkach określonych w umowie pożyczki refinansującej, zwracana w formie jednorazowego przelewu. Nadto zasady rejestracji na stronie internetowej, utworzenie i korzystanie z profilu klienta oraz składanie wniosków o udzielenie pożyczek określać miał regulamin rejestracji, składania wniosków o udzielenie pożyczek i świadczenia innych usług przez pośrednika.

Dowód: umowa cesji – k. 9-10 wraz z krs i pełnomocnictwami – k. 12-17, porozumienie nr 1 – k. 15, załącznik – k. 23/2, częściowo umowa z dnia 15.09.2019 roku – k. 18-19.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się jedynie częściowo na dokumentach przedstawionych przez stronę powodową.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wątpliwości budzi zawarcie umowy przez pozwaną. Strona powodowa na dowód zobowiązania zaciągniętego u pierwotnego wierzyciela przedstawiła umowę określającą warunki udzielania pożyczek gotówkowych z dnia 15.09.2019 roku oraz umowę refinansującą (k. 18-19). Jednocześnie brak jest jakiegokolwiek potwierdzenia dokonania spłaty zadłużenia pozwanej przez (...) oraz potwierdzenia by pozwana w ogóle takie zadłużenie na dzień 15.09.2021 roku posiadała. Z samego faktu przelewu na rzecz (...) kwoty opłaty za pożyczkę refinansującą nie wynika jeszcze by to refinansowanie w rzeczywistości nastąpiło. Brak jest zatem jakiegokolwiek dowodu na to, że doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki pomiędzy pozwaną a (...) oraz by, jeśli została ona zawarta, była przez pierwotnego wierzyciela wykonana.

Stąd ocenić należało, iż powód nie zdołał wykazać by wierzyciel pierwotny zawarł z pozwaną skutecznie umowę pożyczki. Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów potwierdzających choćby złożenie wniosku o pożyczkę, rejestracji pozwanego na stronach internetowych, ani nawet regulaminu udzielania pożyczek, o którym jest mowa w umowie ramowej.

Ponadto brak jest dowodu na to by (...) dokonało skutecznego przelewu wierzytelności, nawet gdyby takowa miała mu przysługiwać względem pozwanej, na rzecz D. (...) z siedzibą w T.. Strona powodowa nie przedstawiła bowiem umowy przelewu wierzytelności pomiędzy tymi podmiotami, przez co nie można ustalić czy taka umowa w ogóle została zawarta, pod jakimi warunkami oraz czy wierzytelność w stosunku do pozwanej była nią objęta, a także czy umowa miała charakter warunkowy czy bezwarunkowy i czy wreszcie jest ważna. Brak umowy cesji uniemożliwia ustalenie, że stronie powodowej przysługiwała w niniejszym procesie legitymacja czynna względem pozwanej K. W..

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tą samą ilość pieniędzy.

Na wstępie należy stwierdzić, że pozwana kwestionowała fakt zawarcia umowy pożyczki z (...). Z dokumentów dołączonych przez powoda, na co wskazano wyżej, nie wynika by między wierzycielem pierwotnym, a pozwanym faktycznie doszło do skutecznego zawarcia umowy pożyczki. Sam fakt dokonania przez pozwaną przelewu na kwotę 1328,63 złotych jako opłaty za pożyczkę refinansującą nie przesądza, że doszło do zawarcia skutecznej umowy refinansującej, oraz nie wykazuje w żaden sposób by (...) dokonało spłaty jakiegokolwiek pożyczki, która obciążałaby pozwaną. Nie ma żadnego dowodu przelewu kwoty na jaką umowa pożyczki refinansującej opiewała, żadnego dokumentu, z którego wynikałoby spłacenie zobowiązania pozwaną za pomocą tej pożyczki. Co więcej nie ma też żadnego dowodu na to, że pozwana w dacie 15.09.2019 roku miała zaciągniętą jakąkolwiek pożyczkę, która podlegałaby spłacie za pomocą pożyczki refinansującej. (...) jako podmiot profesjonalny, trudniący się stale udzielaniem pożyczek winien w taki sposób dokumentować zawarcie umowy, dokonanie przelewu by następnie móc wykazać fakty istotne dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa nie sprostowała jednak ciężarowi dowodu w tym zakresie, więc już choćby z tego powodu żądanie pozwu podlegało oddaleniu.

Co więcej z uwagi na nieprzedłożenie przez powoda umowy cesji wierzytelności jaka miała być zawarta pomiędzy (...) a D. (...) z siedzibą w T. także legitymacja czynna powoda w niniejszym procesie nie została wykazana.

Z powołanych wyżej względów Sąd uznał, że powództwo jako niewykazane podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1817 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą złożyły się: 17 zł, tytułem zwrotu kosztów pełnomocnictwa, 1800 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika strony powodowej, które zostało ustalone na podstawie § 2 pkt 3

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U.2018.265).

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie (doręczone z opłatą w dniu 25.05.2021 roku)
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. K.. 14 dni

31 maja 2021 roku